

A Nagy Testvér, a képcső és a többiek

Alapvetően maradi ember vagyok, aki a konzervatív értékekben hisz. Ezért az eddig általam megszokott életmódi tanácsok helyett az idén inkább általánosabb társadalmi problémákról, kiemelten a szociális elidegenedés, a rideg emberi kapcsolatok különböző aspektusairól szeretnék egy kicsit lamentálni. Persze ezen problémákról a legjobban, így magam is, inkább csak irunk, ahelyett hogy magunk is tenénk ellene valamit.

Anélkül, hogy felmenteném magunkat, szilárd meggyőződésem, hogy nincsenek az állampolgár lehet az egészségre. Persze mindegyikünk felélősek vagyunk, ha gyengeségünk kapcsán áldozatul esünk a környező világ hívó szavának, aminek része a jelenfőtémát képező média kérdése is.

Nem tudom, Önök hogy vannak ezzel, de kevésbé zavart, amikor gyermekkoromban csak egy, később két fekete-fehér tévécsatornát bámulhattunk, azt is csak a hét hat napján. A Híradó az fél nyolckor kezdődött, utána mindjárt Alain Delon- vagy Belmondo-sorozat.

Gyermekként a legszigorúbb horror az volt, ha Gusztáv leesett a lépcsőn, vagy Frádi fejbe verte egy köbünkkel. Ezzel párhuzamosan második osztályban két hét alatt elolvastam az Egri csillagokat. Akkor még nem tudtam, mi hiányzik az életemből.

Amikor a kilencvenes évek elején volt szexuális (?) két évet az ügyet földjén kutatni, hazafias góggal vettem tudomásul azt a sok szemetet, amit a húsz földi és ötven égi csatorna sugározott Kaliforniától Floridáig. A boszniai háborúról képerces riport volt a félórás Híradó végén, közvetlenül az O.J. Simpson ügy és Michael Jordan születésnapja után, az időjárás előtt. Értelmes filmet csak a kisebb mozók játszották, a tévécsatornák csak éjfél után, és néhány hónap után fizikailag érezte az ember az agyszugorodást, amit a laborban végzett kutatásunka csak részben tudott ellensúlyozni. (Jóakaróim szerint ez ma is meglátászik rajtam.)

Bűszke ma gyarkénti vertema mellett, hiszen akkor, 1991-ben itthon még mindig fél 8-kor volt

Híradó és VV Andi meg BB Sanyi létezéséről hál' istennek még fogalmunk sem volt.

De rekordsebességgel értük utol a Nyugatot. Jay Leno-ból némi maszlorozás után megszületett a hazai show-király; a nemzet kvízmeistere csak akkor kerülhetett képernyőre, amikor VV Olá szellemisései erre időt adtak, és a mérvadó hír- vagy beszélgetős műsor kedvéért az embernek bagolyhá kell változnia, hogy aztán ájultan kókadjon a reggeli megbeszélésen. A szabadságharcos költőről elnevezett rádióból kikapott a beszélgetős, magazín- és politikai műsorok helyett reggeli estig lehet bizonyítani, hogy a közszolgálat is lehet nyomtató az aktuális dicsőt. És mindehhez alig 15 év elég volt...

Sebaj, Britney Spears aktuális nákapásaival jól kendőzhetők a valódi problémák.

Emberek, itt van Amerika!

Dr. Szekeres Zoltán
III. Sz. Belgyógyászati Klinika
Reumatológia Tanszék

